

Moja osemnásťročná dcéra robila spoločníčku osemdesiatročnej Parížanke, bývalej profe-

sorke latinčiny. Keď sa vracali s voňavými bagetami autom z nákupu kdesi na predmestí Paríža, kde je menší hluk a lepší vzduch, dcéra odštipkávala bagetu a rozprávala profesorke obsah Erbenových a Bottových balád, ktoré som jej čítavala ako dievčatku. „Drahé dieťa! Prečo ťa tvoja mama tak strašila!“ čudovala sa stará žena. Prestúpila ma moja prastará mama o čosi viac ako ktorákoľvek iná žena z nášho rodu?